

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Feljels szerkesztő:	Főmunkatárs:	Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint
Egész évre	4 frt	Fehér János.	Révész Lajos.	Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt. ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.
Fél évre	2 »	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-martoni „Magyar Nyomda”.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Renter” újságnyel és a „Magy. Távír. Hírd.” hirdetői irólja. Budapest, Gránastr. 1. sz. n.
Negyed évre	1 »	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségbe, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		

Munka nélkül.

A tének megszokott fagyaszító lehe elfelejtette megdermeszteni a vonagló természetet, mert a szent karácsonyt is locsogó sárban ünnepeltük, — mégis hideg borzadályt kell minden érző kebelben a lépten-nyomon látható munkanélküliek kiálló nyomora. Pedig még a mit ez úton látunk az csak felületesen mutatja a nyomort, mert a rongyos ruha, az éhségtől becselt szemek és fjesztően sápadt arcok nem árulják el teljesen a szomorú valót. Mert éhezni, már magában is észbontó gyötrelém, de éhezni azzal a szívzaggató tudattal, hogy vele együtt éheznek szerettei, legdrágább kincsei, családja, azok a vak sors által ártatlanul, sőt igazságtalanul sújtott gyöngye gyermekek, kik a végezt szeszélyből ép úgy születettek volna hercegi palotában és borbóban, mint a penészes pince-szobában és másoktól eldobott rongyokban, — óh ezt a lelki állapotot nem lehet leírni, annak sorvasztó borzalmit csak elképzelni lehet, de csak annak, a ki szívvel is tud gondolkodni.

A humanizmus, az emberbaráti szeretet, sok helyen megteszi kötelességét, nemes önfeláldozással iparkodván letörölni a nyomor könyveit; de sokkal nagyobb mérvben jelentkezik az különösen a zord idők beálltával, mintsem azt általánosságban tisztán az emberbaráti szeretet ténnyel, nem elhárítani, de csak enyhíteni is lehetne.

A munkanélküliek száma úgyszólván napról napra fjesztő módon szaporodik, s egyes vidéken a nyomor nemcsak dühöng, hanem valósággal szedi áldozatait. Ezen a tarthatatlan állapoton segíteni kell, még pedig minél előbb, amíg a baj egyáltalán orvosolható. A létért való küzdelem legalább is a napi betevő falat biztosítása mellett lehet nemes, sőt kell is hogy az legyen, de midőn az a harc átváltozik átláz tusává a betevő falatért, bizony sokszor meginog akkor az erkölcsi alap. A bűnkrónikáknak nem egy borzalmas eseménye egyedül a betevő falatért való küzdelemben bírja szülő okát, amidőn a nyomorban elfá-

sult kebel önmagából kivetkőzve, a következmények súlyával nem számolva, vakon rohan az erkölcsi romlás, a bukás feneketlen örvényébe.

Már pedig első sorban az államnak kötelessége örködni afölött, hogy a nemzet testét képező polgárok közerkölcsi világa az infficiáló epidémiáktól, a romlottságtól megóvassék, s a veszedelmes kór már szülő odújában, csirájában elfojtassék.

Nem szabad azonban összetévesztelnünk a munkanélkülieket a dolgotálanokkal, kik különben is csak fekélyek a nemzet testén, de ezek rendszerint nem nyomorognak; hanem azokról és azok érdekében óhajunk szólni, kik fáradságos munkára készek a kenyérrért, maguk és családjuk tisztességes eltartásáért, s a beállott közgazdasági válságok helyzetben a legészintébb akarattal mellet sem képesek munkához jutni.

A nagy gyárak és egyéb iparvállalatok rendszerint épen a zord idők beálltával százával és ezrével bocsájtják el a szegény munkásokat, kikkől, mihelyt kiveszik kezükből a kenyérkereset, a munka szerszámait, — csak az gondoskodik, aki táplálja az ég mardarait, s ruházza a mezők liliomait. A technikai tudomány haladásával folyton tökéletesbűlnék a munkát végező gépezetek, a mi egy jelentésű azzal, hogy ahoz a bizonyos munka elvégzéséhez kevesebb ember szükséges, aminek ismét kikerülhellen folyamán, hogy szaporodik a munkanélküliek száma.

Ha most már egybeveljük azt, hogy a statistikák adatai szerint óriási arányban szaporodnak az emberi erőt feleslegessé tevő, vagy legalább is részben nélkülözhetővé tevő gépek, de ugyancsak a statistika azt is igazolja, hogy maga az emberiség is hatalmas arányokban szaporodik, — akkor tisztában leszünk azzal, hogy a létért való küzdelem többé nem ember ellen vívja, hanem a gép és ember küzd egymás ellen.

Hogy az elkezeredett harcban melyik lesz győztes, azt sajnos, már is lehet sejtteni. Az ember, a szegény munkásnép fog összeszer-

kedni, de jaj annak az államnak, mely a dolgot idáig engedti jutni. A bajnak idejekorán kell elejét venni, s az államnak még az adott viszonyok között is módok és eszközök állának rendelkezésére ezt megtenni.

A hazai viszonyokról szólva, természetesen csak egy dolgot említünk fel. Az állam nagy munkálatai millió és millió forint értékben egyes vállalkozóknak adatnak ki, s bár foly árak és feltételek mellett, hogy a vállalkozók részéről nem is beszélhetünk a tisztességes polgári haszonról, mert azoknak a vállalatoknak jövedelmei valóságos ózora kunkulok; mégis azt tapasztaljuk, hogy a szegény munkások úgyszólván baromi munkajutért alig kapnak elegendő garast a napi betevő falat megszerzésére, s ha ezt nem akarják elfogadni, a derék vállalkozók a magyar munkások leszorítására, nyakunkra hoznak idegen nemzetiségű munkásokat, — ami igen gyakori eset különösen a földmunkálathoz. Pedig az államnak módjában állana kikötni a vállalkozókkal, hogy a munkálat keresztültelvére csak magyar munkások alkalmazhatók.

A munkanélküliség megszüntetésének legbiztosabb eszköze azonban a munkaidő leszállításának kormányzati úton való keresztültelvére. A munkások régi óhaja, a 8 órai munkaidő teljesen meg fogja szüntetni azt a borzasztó állapotot, hogy munkára termelt, ép, erős kezek dolog nélkül legyenek kénytelenek vesztogelni, mert például ott, hol a napnak mind a 24 óráját munkafolytonosságban töltik, mint a malmoknál, s hol most az emberi munkaidő 12 óránként váltakozik, a 8 órai munkaidő mellett nem kétszer, hanem háromszor kellene felhírsíteni a munkaerőt, — a minek egyenes következtetése volna az, hogy a hol most 200 ember dolgozik, ott 300 ember találna kenyeret.

Add tehát, míg valamelyes ilyen irányban nem történik gondoskodás a baj orvoslására, a munkanélküliek borzasztó állapota nem fog megszűnni, s hogy ez hová fog vezetni azt videant consules.

Délvidéki regék.

IV.

A síró szikla.

Írta: Bánfi János.
(Vége.)

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcaja. —

A három véka aranyat a királyi kincstárba tették, Pakurár David pedig elégedetlen indult haza felé. »No, mondjátok meg, hogy nem akartok engem vajdatoknak! Majd elbanok veletek, de úgy, hogy még az unokaitok is megfojzák emlegetni!« Így szól: magában.

A Temes völgye pasztorai ezentúl már csak a Pakurár engedelmeivel legétehetettek nyajaikat, s ő megadta az engedélyt, de fölteit is köört: hozzá. Azt, hogy valaszszak meg vajdájuknak.

Vajda akart lenni minden arank!
De a pasztorok most is csak röhögtek. Azt mondták, hogy veszszenek inkább oda a nyajaik, de nekik nem kell vajda, ok nem valaszszak meg Pakurárt vajdájuknak.

Pakurár dühöngött mergeben s legott kiadta csöszeneinek a parancsolatot, hogy a Temes völgyeben senkinek, de senkinek a nyajat ne tőrjék meg.

A pasztorok most igen nagy bajba jöttek. Csak lopva hajhatták ki lábás józaguikat valamely félreeső legelőre, egy-egy tisztásra az erdőben. De a Pakurár csöszei ott is csakhamar nyomukban voltak, s tilsban talált nyajaikat Pakurár elé hajtották, a ki azután röviden elbant velük: a nyajat magának tartotta, a pasztorokat pedig előbb megbotoztatta, azután pedig elker-

gette. Csak azoknak kégyelmezett meg, a kik nek könyörögve, kijelentették, hogy nála miradnak és alá zatos, hű szolgáló lesznek.

De ilyen kevés akadt.
A pasztorok, ha szegények is, de szeretik a szabadságot. Így hát, a ki szerit ejthette, inkább otthagya azt a völgyet, a hol született és fölnevelkedett, és a hol edes szüleit eltemette, s eiment mashaiva, más völgybe, a hol nem üldözték. De mindenki nem mehetett el, s mivel valahogyan mégis csak meg kellett élniök, a visszamaradtaknak csupá küzdelem, csupa sanjaryúság volt az élete.

Vajdát azonban mégsem valaszottak, bárhogy édesgette, fenyegette is öket a gogós Pakurár.

Ez tehát fogta magát, s hat véka aranyat és hat véka ezüstöt rakatvan a szelekerébe, megest elindult a király udvarába.

»No, mi kell kedves David szolgálom, kérdé a király jószaggal, — »Italan bizony valami bajod van, hogy olyan sarga az orcad és olyan sötét a nézed?«

»Nem sok kell, felele David miyen meghajolva a király elé, — »de azért ennek az arat is elhoztam.«

»Azt jól tetted,« mondta a király, — »a háporú, mint tudod, baül ütött ki s most nagy adót kell fíetnem a pogány császárnak. Htt csak mondd el a bajodat szaporán, — ha lehet, orvosián fogom, s ha kivanságod van, azt is teljesítem.«

»A bajom az, hogy iza-ga nép, szemtelen rablok és tolvajok között lakom, a kiket nem lehet megfékezni. Ezekért kell mígant em:szítenem, úgy hogy egy napom se vidim, egy éjszakan se nyugodt.«

»Hát lehet-e ezen a té bajodon segíteni?«
»Lehet, felséges uram!«

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Utca sarkán . . .

Utca sarkán kurta kocsmá,
Semmi cédér nincsen rajta,
Mert a bora olyan fajta
Hogy magát úgy is itáta.

Forró nyárba” hűvös luzas
Csalogtja faradt utast,
Télen pedig füstös szoba
Hivogtja embert oda.

En is abb' a kis kocsmába
El-eljárök hébe-hóba,
Van ott egy pár jó címbora,
Kocsmárosnak régi bora.

En a mint ott iszogatunk,
Feledve van minden bajunk,
Feledve a világ sora,
Nem is veszekszünk ott soha.

En ha onnan hazatérék,
Önmagamban így beszélök:
Mért, hogy ezt a kurta kocsmát
Nem járja már világ-oroszog?

Bánfi János.

Bírói szó a párbajról.

A felmerült társadalmi kérdések rendszerint pártoakra osztják magát a társadalmat is, sőt annyira megy a pártokosdás, hogy a külön-külön táborokra osztott pártívek hova tartozandóságuknak külső jeleiben is keresnek nyilvánulást. Mintha csak mindannyiszor lejártszónék a fehér és piros rózsák közötti harc, mely a haldokló század modern divatjához alkalmazkodva, például Bécsben elfajult a fehér és piros szekfü közötti marakodása.

Igy vagyunk a párbajjal is, illetve a hozzáfűzött felfogással. A társadalom két részre osztott: a párbajozók és a párbaj ellenesek táborára, s küzdenek is egymás ellen, ha nem is külön jelvények, de külön felszavak alatt erős feyverekekkel: a meggyőzés, a kapacitálás, az argumentumok feyvereivel; s talán nem is érdektelen meggyezni, hogy az igazak heves védelmében kielestedt eszmecserének rendszeren az a vége, hogy alaposan összepárbajoznak párbajozó és párbaj ellenesek.

A közelmúlt eseményei azonban határozottan a párbaj ellenesek malmára hajtja a vizet. Megszólalt a német birodalom hatalmas császára, s a megtámadott egyéni becsület kireparálásának ezen ósdi intézményét egynesen meleg agyában, a hadseregben iparkodott, — ha nem is teljesen elfojtani — de legalább is korlátozni.

Nálunk a gyászos emlékü nagyváradi párbaj után indult meg országos mozgalom a párbaj ellen, melynek hatása alatt számos tekintélyes társadalmi egyesület kimondottá, hogy a megtámadott becsület rehabilitálása teljesen független a párbajtól; mégis nap nap után csak a sajto mennyi párbajról ad hírt, pedig tudvaleg a párbajok jó része csak szűkebb körök-höz és helyhöz kötött titok marad, a nagy nyilvánosság kizárásával.

A napokban azonban az ország első büntető bíróságának elnöki székéből igazan erős szavak hangzottak el a párbaj ellen, melynek azonban, sajnos, nem lesz semmi fogantatja, sőt ami legsajnosabb, maga a bíróság sem szerez annak teljes érvényét érdem szerint. A budapesti büntető bíróság egyik tanácsának elnöke ugyanis a napokban egy párbaj ügy végtárgyalása alkalmával ezeket mondotta: *Férfinak derogál a párbaj. Gyerekeknek való játék az.*

Mily sajnászos véletlen azonban, hogy a derék bírónak ez az erélyes enunciació akkor jutott eszébe, midőn két fiatal ember párbaja fölött kellett ítéletet hoznia, míg ugyanaz nap tudatta a napi sajtó azt is, hogy egy volt államtitkarság, s jelenleg is képviselőnek az első bíróság által kiszabott két napi államfoghaz büntetését a felső bíróság is helyben hagyta.

Nagyon helyesen tenné tehát a magyar bírói kar, ha a közvélemény ferde felfogásával, az úgynevezett társadalmi kénszerrel szemben latba vetné hivatalos tekintélyét; de öletszerű elméletek világba roppentése helyett alkalmazza a rendelkezésére álló törvényes szigort oly mértékben, mint azt egy jogállamban a jogegyenlőség elve megköveteli. Mert mindaddig, míg maguk a törvényhozók és a törvények megtartásának legfelsőbb őrői, a kormányzó hatalom faktorai, a miniszterek, az előre eszmékvált királyi kegyelem, avagy az enyhé ítélet reményelt lepton nyomom úgy-szólván sportszerűen vetenek az áltaiuk hozott törvény ellen, — mindaddig, ismetlem, az ilyesajta, bár erélyes bírói enunciacióknak nem lesz meg a kívánt

foganatja, s így nem is bír az a társadalomra alakító hatással, a megérdemelt súlylyal.

Ha azonban a polgári társadalom azt fogja látni, hogy a büntető bíró törvényhozóknak és minisztereknek fogja oda dörögni a most elhangzott kemény szavakat: *Férfinak derogál a párbaj. Gyerekeknek való játék az.* — s ráadásul elítéli a törvény ellen vétő törvényhozókat nem egy-két napra, hanem egy-két esztendőre, — akkor magától le fog hullani a társadalomról a társadalmi kénszernek nevezett, s bizony legtöbb esetben kényelmenlten köpeny, s megtámadott becsületének rehabilitálására előbb kikéri a legigazságosabb bíróság törvényes oltalmában fogja keresni és feltalálni, — s nem az istentelteszerű parvosziokodásban, melyben minden egyelő érvényesülhet, csak a felvilágosodottágnak legmagasztosabb előfettele ne a jogegyenlőség.

A példadást tehát a felső tízerek legközelebb kell megkezezeni, — bár sajnos ehhez egyelőre remény se lehet — s fognak tovább is parbjozni miniszterek, törvényhozók, bírák és a párbajok hivatasszerű üldözői, a királyi ügyészek is. Sőt annál a bizonyos kény-szernél fogva kell is nekik, mert különben elvesztik — a hivatalukat. Ez ugyan egy kissé furcsán hangzik, de sajnos igaz, csak egy konkrét esetre hivatkozom.

Egy királyi ügyész baratom közváltói minőségben összekülönbözött egy ügyvéddel, ki egyúttal képviselő is volt. Az incidensen párbaj lett a vége, de az semmi egyéb következménnyel nemjárt a kir. alügyészre, mint hogy a megindított feyvelmi vizsgálattal eredményeként áthelyezték egy másik városba. Itt azonban balsora ismét bele zavarta egy afferoe s tettelegesen inzultáltatott. A kir. alügyész felve egy újabb feyvelmi vizsgálattól, s esetleg hivatala elvesztésétől, nem provokálta megsejrtét, hanem hivatkozva elfoglalt pozíciójára, a törvényes oltalomban kereste megtámadott becsület rehabilitálását. S mit nyert vele? Hivatala elvesztését! Az akkori igazságügyminiszter gavallér felfogásának ugyanis nem tetszett, hogy egy alárendelje nem *lovagius uton* szerzett magának elégtételt, s egyszerűen megfosztotta az illetőt ügyészi jogosítványától.

Amíg tehát a törvények őrői között is ilyen felfogás dominál, addig a bírói székéből bármily erősen elítélő szavak hangozzanak is el a párbajtól, — visszhang nélkül vesznek el azok, a pusztában kiáltó szavaiként! *Török István.*

HIREINK.

— A »F. M. K. E.« turócú választmánya folyó hó 12-én ülést tartott ifj. Juth György orsz. gyűlési képviselő, választmányi elnök vezetés: mellett. A választmányi bizgú elnöke bejelentette, hogy dr. Beniczky Ákos 100 frrtal alapító tagga lett. A jelen volt választmányi tagok örömmel és az új alapító tag eléltésével veték tudomásul e bejelentést. Úgyancsak örömmel veték tudomásul hogy a zsvóváraljai óvoda ügyei teljesen rendezettek, a mennyiben a mult évre előirányzott kiadások az utolsó fillérig fedezve vannak. Szóba került ezután, hogy a folyó évben is gondoskodni kell új tagok gyűjtéséről, minek kapcsán előjegyzes készítettet el az új tagok felvetelére. illetőleg felkérésére nézve. Az ülésben elhatározottat az is, hogy a választmány beveteleinek gyarapítása céljából, a választmány közgyűlése napján, a mi össze fog esni a megye tavaszi közgyűlése napjával, mükedvelői szini előadás fog tart. tni. Még több a választmány

ügymenetét illető kérdés megbeszése után, az ülés, az elnök életésével beazrult.

— A »F. M. K. E.« új színhaza. A felvidéki magyar közművelődési egyesület jól értékesíti azt a négy hazát, melyet Kőrömbányan harmadéve örököl. Az egyikkől — mely csak félig volt kiegészítve — pompás vendéglőgatót csinált, amelynek a felvidéken messze földön nincs párja. A vendéglő nagytérmből m.g színházat csináltatott amelyben — a szerződésbe foglalt kikötés szerint — csak magyar nyelvű előadásokat szabad rendezni. Az első előadást, mely egyezsersmind a F. M. K. E. új színházának felszengetésére volt, f. hó 16-án tartottak m.g Kőrömbányan, az ottani mükedvelők két előképpen bemutattak a F. M. K. E. apothéozisát és a felvidéki parasz lakodalmat. A kőrönci daloskör magyarlalokt enekelt, Pósa Lajos prologot mondott, Abonyi Árpád pedig felolvasást tartott. Ugyanakkor tartotta ülést a F. M. K. E. kőrömbányai vagyonát kezelő külön bizottság — Kár. hogy a F. M. K. E. titkari hivatalától későn — f. hó 15-én — vehették az értesítést, s így közművelődési választmányunk tagjai arról csak post festa vésték értesítést.

— A szucsáni társaság f. hó 10-én tartotta tisztújító közgyűlést Elnöknek Schulz Lajos, al-elnöknek Vládar Imre választották meg pénztáros Plérick Janos, jegyző Klein Simon, és háznagyi Wiener Jakab lett.

— Új egyházi tanfelügyelő Dr. Rimdy Károly bencserebányai püspök úr ó méltósága. Bencsek Imre vrickói plébános, az alsó-turócú kerület tanfelügyelője nevezte ki.

— Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter, Václav Ella turóc-szent-martoni állami polgári leányiskola segédintőnőjét a sepi-szent-györgyi állami tanfelügyelő úrnő-kepzőintézetbe, rendsz. tanító-nővé nevezte ki. Távolasával az itteni polgári leányiskola egyik bizgú tanítónojt veszi el.

— Cseh-tó barátság. A cseh tó barátság megkötött Pragában, de müködesi tere immar átteleített Magyarorszába. A »Cesko-slovenska jednota« felhívja cseh honfitársait, hogy szélesebb körű mozgalom indítsanak a magyarországi tótoknak cseh könyvekkel való ellátására. Ennek folytatán a »Narodni Listy« című cseh újság felhívást intéz közönségéhez, hogy az elhasznált lapokat és e olvasott könyveket, küldjék el Rózsahegyre, a cseh-tó szövetség sajtó-organumához, a »Doma a Skola« (Othon és Iskola) című tó folyóirat szerkesztőségéhez a mely aztán majd módját eji, hogy azokat kiosztassa a tótság között. A cseh barátság e tenyeit a tótok is igyekeznek viszonozni. Igy közelebbről a tó tanítóok gyűjtést rendeztek, hogy új evre a központi cseh iskola egyesülettel némi pénzájándékkal lephessenek meg. A Rózsahegy megjelölés lapnak két szerkesztője van: egy tó és egy cseh. Cikkelt tótol és fölvaltva cseh nyelven közli. Munkatársainak sorában helyet foglalnak a cseh paedagógiai írók is. Ennek a különös lapnak fotórekvese olvasott meggyőzőn arról hogy a csehnek és tótok egy nemzeteinek fii, egy verből és húsból valók. A tótok és csehnek között már is igen el van terjedve, a mennyiben nemzeti kötelessége és becsületbeli ügyge van felfújva annak anyagi és erkölcsi támogatása.

— Jégspört. Ma egy hete nyílt meg a helybeli állami iskolák jégpalyája, s zeneszó mellett vígan metszettek a sportkedvelők a jéget; kár, hogy a

»Mondd el hát a modját!«

»Urat, vajdat adj a népnek, felséges uram, a ki a népet megbalozza. Mas orrosságot nem tudok.«

»No hat, erédj haza, édes Dávid szolgám, s mond meg a népnek, hogy akarom és parancsolom, hogy azonnal valaszson vajdat: . . .«

»Mar megmondtam neki, de a nép nem akar, nem fogad szót, mert tudja, hogy a vajda véget vetne az ó garazdaikodásainak.«

»Micsoda, nem akar vajdat valasztni? Ha én mondom? Ha én parancsolom? Én, a király?«

»Úgy van, az a csöcsékem nem akar engedelmeskedni senkinek.«

»Csak megint rendben legyen a katonaságom, majd elbanoz velük!«

»De addig kifosztanak mindenemből, s talán életlen ellen is törnek.« jaigatott az alnok Pakurar.

»De hat akkor mit tegyek?« kérde a király, izgatottan fel s alajára szobajában. »Hatudsz valami módot, mond el, s ha lehet, elfogadom.«

»Csak egy mod van, felséges uram, s ez az, hogy kegyeskedj engem nagypécsetes levedellel a Temes-völgy vajdájává kinevezni, hogy aztán a te nevedben csinálhasd ott rendet. Van erre elég emberem, csak a hatalmat add a kezembe, felséges uram, a hatalmat.«

»No, ha azt gondolod, kedves szolgám, hogy nagy aranypecsetes levedelmeim és a vajdai címmel és hatalommal boldogulni fogsz, ebben ne legyen hiányod, ezt szívesen megadom, s menten beszőltotta az iródiakját, megírta vele a levelet, rátette nagy aranypecsetjét és sok szerencsét kívánva Pakurarának, ezt a legkegyelmesebben elbocsáta.

Most már nem volt olyan sarga a Pakurar orcaja, és tekintete se volt olyan sotét többé. Hisz most már elerte, a miután hatalomra vagy szíve olyannyira epkedett.

Orult sebességgel hajtattott haza, csakhogy a királyi levelet minél előbb bemutathassa, s a vajdai hatalmat gyakorolhassa. Lovai kődítétek, újakat váltott,

nem négyet, de hatot. Ezek se bírtak ki az örületes hajtást, zihálva és reszketve állottak meg egyszerre, aztán pedig megzakodva összerokadtak és kiadtak párjukat. Pakurar most nyolc pjeovatt fogatott be, olyant, minél szebbet ember még királyi kocsija előtt sem látott. Aranyos, ezüstös szerszámok csillogása is csak alig vetekedhetett a szörök bogarszín feyenyel.

Ezek aztán egészen hazaig röptettek hatalmas és türelmetlen gazdjajukat.

De az új vajdat nem az várta otthon, a mit remélt: öröm és bamulás. Nem, egészen mással fogadtott.

A feleségét kétségbe esve találta, közel a megörüléshez.

Nagy baj érte a hazukat.

Egyetlen lanyuk veszett el, s nem tudták, hová lett. Kerestek mindenfelé, az egész hegyet-völgyet tüvé tették erte, de nem bírtak megtalálni. Úgy történt, hogy este még lefeküdt kis agyacsájába, reggel pedig üres volt az agy és urea s szoba. Csak az ablakon keresztül mehetett vagy vihettek el, mert az ajtó zárva volt, de az ablakot nyitva találtak, tarva nyitva.

A vajda duhóngott vad haragjában. Kíneseit igért annak, a ki a lanyvat előkerli, akasztófával fenyegette meg, a ki ezt a hallatlan merényletet előkövette.

De sem a kínsekre, sem pedig az akasztófára nem volt szükség. Sem a leány, sem a rablőja nem került meg, noha ezer ember is kereste.

De a helyett újabb szerencsétlenségekör érkeztek hírek. Hogy dögvész ütött ki a juhok között s egész nyajukat pusztított el. Hogy rablok jöttek át a havasokon túli vidékről, és a mi szarvasmarhat, lovat, birkat, kecskét eltaláltak, azt mind elhajtották, és csak a pasztorokat hagytak meg, bizonyára, hogy hírmondók legyenek.

Pakurar a pasztorokat sorba megbotoztatta. Nemcsak azokat, a kiket a rablók megfosztottak nyajajktól hanem a többieket is. Mintha bizony eljött vehettek annak a csunya dögvésznek, a mely megjött, azt se tudták honnan, és megint elment, azt se tudták hová.

De hat Pakurarának kellett valami, a min a haragját, bosszuját kitöltse.

Csakhamar újabb hírnök jött. Kis mokány jovou üggett be az udvarra, s mar az arcan is meglátszott, hogy valami remíhrt hoz.

És azt hozott.

A Ssé gyöyven, úymond, boraszító dolog történt. Meg e gondom! is iszonvú, hat még elmondani.

Pakurar börtal, akasztófal fenyegetőzött, ha szaporan el nem mondja, hogy mi történt.

Hat az törtent, hogy a mi labas zóságot a rablók el nem vittek, az mind — megoolondult. Igen, tisztára megoolondult. Az a sok aliat a Ssé völgyébe rohant, s ott, mintha az eleven öröz bujt volna belejük, elobb vad táncot jártak a víz mentén, majd pedig neki irmodtak, s nyakra-főre vetették magukat bele abba a feneketlen ornyerbe, a melynek ördögárok a neve. A pasztorok mindent előkövettek, hogy nyajajkát észre térítsék, de mind hasztalan volt.

»És hol vannak azok a gazemberek«, kiálta Pakurar. — »miert nem jöttek ide, hogy őket karóba húzassam?«

»Nem jöhettek el. Mert velük meg az a csoda törtent, hogy a mint a halat torkába rohanó nyajajkát netétek, ijedükben kövé lettek.«

»Haudsz, szemtelen gazfickó«, rivalt rá Pakurar a sapped hírnökre, és legott vasra vetette. Azután összeszedte embereit, s lóra kapva neki vágatott: a vak éjszakának.

Mire a havasokra ért, a hajnal már derengeni kezdett, és a szellő zimankós ködöt kergetett maga előtt a hepehupas legelőhöz. Harmol lépésnyire se lehetett tisztán látni, de a Pakurar lova mar ismerte a jarast s biztosan haladt a nyirkos fivőn. Gazdja bobóskolva ut a nyeregben, a gyepelő is kísért a kezéből és a nyeregkapát tartotta helyette. Egyszerre csak a tó meghökent és ágaskodni kezdett, a gazdja pedig fölebredt.

Alomlatomány volt-e vagy pedig valóság? de Pakurar ott latta maga előtt kis leányt, vékony ingecsében, halovány arccal és bánatosan apjára szegezett szemekkel.

gyenge időjárás a sok faradással rendezett pályát, másnapra a megnyitást után tökre tette.

A ragadós tüdőból kiirtása ügyében fennálló törvényes rendelkezések kiegészítésével a földművelésügyi miniszter körrendelettel intézett az összes törvényhatóságokhoz, a mely főként a kartalanítási eljárás ellen való panaszok adóját szabályozza.

Vigazatlanságának adatai. Liptó Szent-Miklósról írja levelében: Minap a szomszéd Kis-Palugya községben két felsőnt embert meghaltak örök nyugalomra kik vizgatatlanságukat haláluk bűnhődését. Szubuli György kovacs-mester inasa Piroch András, ki az első éj élvezettel akarta átadni új gazdájának, este jól befűtött és meleg szobával várta később hazajövő gazdáját. Hogy a meleg tovább tartson, a kalyha fölött elzarta és lefeküdt. A későn haza jövő Szubuli sem vette észre, hogy a szobában szén-gáz van és szinte nyugalomra tét, de reggelre mind a kettőt halva találta. Az orvos szén-gáz mérgezését konstatait. Szubuli rövid idővel ezelőtt csak egy tanonc ébersége által menekült meg hasonló sorsától. A mennyiben a fiu főfaját érezvén, kinyitott egy ablakot. Ekkor a gazda jól lehorrida a fiut, hogy miért oly félénk. Pirochot felesége és három gyermek je siratja.

Igazság a földön. A nemzeti Iskola. Benedek Elek e kitűnő tanügyi lapja is karácsonyi mellékletet adott az idén olvasóinak. Ezen a mellékleten csak egy olvasmány van, az azonban méltó arra, hogy mennél szélesebb körben figyelmet ébresztzen. Gardonyi Gézának egy gyönyörű legendája ez: Igazság a földön, melyhez hasonló szép költemény rég jelent meg. Midőn Gardonyi a remek alkotásat kiemelve, nem mulasztja el, hogy őszinte elismeréssel ne illesszük a Nemzeti Iskolát, az egyetlen tanügyi lapot, mely mindig bátor szószóloja a tanárok és tanítók s ezzel a nemzeti kultúra érdekében, egyben nagy gondot fordít a magyar irodalom apolasára is. Erre vall az is, hogy újveitől kezdve külön regény és novella mellékletet ad olvasóinak. A Nemzeti iscola az egyetlen tanügyi lap, mely politikai is egyben s így joga van hozza szólni az általános érdekű politikai kérdésekhez is. Eleven, jól értesült, azon melegebben közli a fontosabb tanügyi híreket s felszólalásokat sohasem hangzanak el a pusztában. Kiváló érdekessége kölcsönöznek a lapnak Székely Huszar krónikái is, melyekben a hét aktualisabb kérdéseket foglalkozik szélemlessen és mindig találóan. A Nemzeti Iskola hetenként egyszer jelenik meg s előfizetési ára negyvedrét 1 frt. feleltre 2 frt, egészve 4 frt. — Kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-utca 5-a.

A Fortuna aranybánya részvénytársaság 25 koronás részvényeire múlt hónap 20-ikán lezart a tataras, mint értesülünk, nyenesen sikerült. Az aláírásra kibocsátott 40,000 részvény jelentékenyen túljegyzte tett és a kibocsátó szindikátus már be is fejezte a reparitózást, a mi azért tartott hosszabb ideig, mert roppant számban jelenkeztek a kis aláírók, kik csak néhány részvényt jegyeztek. Ezek a kisebb aláírók teljes mértékben figyelembe vették, meg redukció csak azoknál a nagyobb aláírásoknál történt, a hol a spekulatív alapiszandék valószínűnek látszott. Ez annál is inkább szükséges volt, mert a részvényekben a változóak követésével élénk magánforgalom van jelentékeny agióval. A részvények szétküldése

„Iliana, hogy kerütlé te ide?”

De a leány nem felelt, hanem megfordult s intett apjának, hogy jöjjön utána. Pakurar pedig követte. Heves laz dúlt az erében s szászor is temette belé sarkantyúja a lova lagyékába, hogy az előtte lebegő gyermekekkel uterleje és a karjaiba kaphassa; de mind haszralan erőlködés, a leányat nem bírta utolérni. Mikor pedig az első nagygarak jelentkeztek és a kod foszladozni kezdett, a leányka eltűnt, ő pedig ott talalta magát a Ské legelőjén, melyet csak úgy ismert, mint a saját tulajdon szőnjait.

De mi ez? Itt is egy kő, ott is egy kő, a mi ezelőtt nem volt ottan. Hat mégis igaz volna, a mit az a boldons ember regelt? A pasztorok kőve váltak volna? De hiszen az lehetetlen!

Leszökök a lovaról s odalép az egyik kőhöz. Valóban kő. Olyan, mintha már évszázadok óta fekudne ottan, mert mohi is van rajta.

„Eh, ez a kő sohase volt ember, boldonság az egész, bizonyosan elvettem.”

De ni, ott földyogal a keskeny patakocsa, amott túl pedig egy stinna tamaskodik neki egy száraz fenyőfának, a Gligor stinnája, a szamadó juhászgazda. Tehát mégis csak a Skében van, s annak az embernek igaza volt.

Sötét ború tamad most a szemei előtt, pedig a kelő nap ugyancsak pazarul küldözgeti le sugarait a kis völgybe. Ezüst és aranymező öltözött minden, a mi körülötte van, a fűszalank meg éppen gyemantgyönyök ragyognak, a patakocsa tovasiető habja pedig csupa smaragdöt cipelnek a hatukon. Sehöl semmi ború, s a Pakurar szemei mégis csak azt látják, sötét borút.

És ez a ború belevészi magát a lelkébe is, belei az agyába, és bele a szívébe.

Nem látja többé a ragyogó napot, hanem csak azt a sötétségét látja, azt az egyre növekvő sötétségét, a mely nehez szarnyait a lelkére borítja. És azután sírni kezd, keservesen sírni. Majd pedig egy sóhaj száll el ajkairól, egy atoknak is iszonyú sóhaj; hatalmas dörgés hangzik végig a völgyön és Pakurar David a pasztorai sorsára jutott: kőve vált ő is, óriási sziklává, melyből két forrás csergedezett.

Ez a síró szikla regéje.

teljes folyamatban van és még e hónap folyamatban minden aláíró megkapja a részvényeit a mennyiben annak a kötelezettségének, hogy az aláírási összeg hátralévő részét január 15-ikéig beküldi, eleget tett. Másrészt a társaság bányájának dacára a teli időnek, fokozott erővel indult, mag a munka. A mi a társaságnak a technika legújabb vívmánya szerint felszerelt gépei a helyszínre érkeznek, addig ott nagyban dolgoznak az aknák mélyítésén és a tarnaik bővítésén, lejtik a zudórcot, hogy a kiválasztás a gépek felállítására azonnal nagyban történhessen. Az eddigi előmunkálatok után itele is már kétségfelmentek látszik, hogy a társaság az 1897. évi április 30-án lejáró első négy havi üzletszáka után már májusban jelentékeny osztalékokat fog. Ázelnöki, mely osztalék a későbbi időszakokban bizonyára még növekedni is fog.

Irodalom.

A Kert január 1-én megjelent 1. száma az alábbiakat hozta: *Konkhalakézet*. Mauthner Ödön, Physalis Franchetti; Vamossy Sándor. A spargna szabadban való hajtása; Mauthner Ödön. A szilfa gomba termelése; Ösapay Lajos. A dnyene, uborka és tök melegyái: *Gyümölcsösök*: Agyal Desző, Espereni pergamotlja; Vts. A tövistelen egres; Ress Lajos. A narancs és citrom kezelése és dugványról való szaporítása; Matrai Lajos. Gyümölcsfaifnak pusztulása; Norothny Miklós és Hidvéghy György. A kézi nemesítésről. *Diszkutiózat*: Brossard János. A kerti szegfű tenyészése; Band Henrik; Az Auuba japonica Thbg. tenyészése; Iseman; A Hydrangea paniculata grandiflora Horti; Mühlle Vilmos, Mrs Pierpont Morgan; Uj thearóza; K. O. Egy bamulatos növény egyed; Osztieder György. A rózsák mint sorfak. *Lugas*. Mikecz József, Befedjük-e szőlőinket? Pászcalon. A kecskeméti katonatelep szőlőszete. *Euphar*. Spachtholz József. Melyen ültetett fak. *Túrca*. Musztafa. A szegfű: *Köszörel és távolról*. Betz Karoly. Az első gyümölcs- és méhészeti kiállítás Bulgáriában. *Gép- és eszközleltár*. Vitályos, Ládika, korai palánták nevelésére. *Január napi teendői*. *Színes műmellékletek*. Physalis Franchetti, Espereni bergamotlja; A kerti szegfű tenyészése.

A szeretel nevében hívjuk föl a magyar irodalom partolót egy eredeti kiadványra. Ugyanis kegyeletés és emberszerető céit szolgálva, kiadjud Varga Mihály karcagi juhász költeményeit. E költemények hivott műbörk kezén atmenve, csodálkozással fogadtattak, mert példa nélkül való, hogy az iskolai művelődés híján a nép egyszerű fia, akkora formátokélyvel s eszmegazdagsággal daloljon. — Nem a kapa-kasza kerülő rimkavocsok, klapancia-gyárúró sorába tartozk a karcagi juhász, hanem az eros, teyniségű daköltök közé, a ki őszinte banatával, eladásának bajával állandó hangulata vezet s tart. E kiadványtál bennünk nem egyedül az igyekzet vezet, hogy egy csiszolatlan irodalmi gyemantál megismertessük a közönséget, de emberszerető szándék is; és épen azért a szeretel nevében kérjük a szándék is; és épen azért a szeretel nevében a neköltőnek, kinek sirja a karcagi temetőben dombor, egy kiskuro árva maradt. A ki a néhai költő hatrahagyott műveire előfizet, az a hatrahagyott négy arva kezébe ad kenyeret, és segít, hogy ezek becsületes emberekké nevelthessenek fel. Azért hívjuk fel a jó sziveket, adjanak egy jó irányu, kedves könyvet a nép kezébe; főleg lelkesek, tanítók s a jótékony nögyesületek vezetőinek érdeklődésére számítunk. Varga Mihály karcagi juhász összes költeményei Hangok a pusztán cím alatt 1897. január hó végén jelenik meg s hogy minél szélesebb körben terjedjen, árat 40 krra szabtuk. Az előfizetési pénzek Verner László (lapszerkesztő B.-Csaba) nevére küldendők. Hat gyűjtőt példányt an tiszteletpéldányt adunk. Még csak azt jegyezzük meg, hogy vallásos, istentőló irányu kiválóan alkalmas teszi e művet a ponyvairodalom ellensúlyozására. Ujra a szeretel nevében kérünk az emberszerető vallalat irant szeretettel és érdeklődéssel. Teljes tisztelettel Chilkó László, kóros-ladányi róm. katolikus plébános. Verner László, a Békésmegyei Közönyös szerkesztője.

Nyiltér.

Az e rovatban foglaltaként nem vállal felelősséget a szerk.)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japán, kínai, s. a. l. a legújabb mintázzal és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes, Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott mintázzott, damasztot s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzal s. a. t.) a megrendelt aru postabér és vamentesen a hazhoz szállitva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (s. k. udvarszállító) selyemgyára Zúrichben. Svajciba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Magyarországi képesítési bizonyítványban bíró

gőzkazán- és gépkezelő

azonnal felvétetik.

Kérvények s eddigi alkalmatásukat ta usító bizonyítványok a Turóc-Sz-Földöz-Raszvnyitársaság Igazgatóságához, Turóc-Szt-Mártonba küldendők.

5463. tjk. sz. 1896.

II.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt-mártoni kir. járásbírószag mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dzurjan Andrásnak Dzurjan József elleni végrehajtási ügyében Szklabinya községében fekvő a) a szklabinya 35. sz. tjkvben A. I. 3. 5.—8, 10—11. s.-sz. a felvett ingatlanokból s azokhoz tartozó urbari erdő és legelő illetőségéből Dzurjan Józsefet B. 14. t. szerint ²/₃ részben megillető jutaléka 121 frtban ;

b) az ottani 151. sz. tjkvben A. I. 2. sorsz. 50/a hr. sz. a felvett, Dzurjan József és Dzurjan András nevére írt 39. számú házra és beltelekre 160 frtban ;

c) az ottani 184. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. 236. hr. sz. a felvett Dzurjan József és András nevére írt »Hrb» nevű birtokrészletre 72 frtnyi kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi január hó 25-ik napján delelőtt 10 órakor Szklabinya községben a közszg hazánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási aron alól is el fog adni.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanosság kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírószag mint telekkönyvi hatóság. Turóc-Szt-Mártonban, 1896. évi okt. hó 31-én.

Medzhiradzsky, kir. aljbíró.

3930. tk. sz. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A znióvaraljai kir. járásbírószag mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Tatra banknak Karlovsky Lajos elleni végrehajtási ügyében Stubnyafürdő s K lenő községben fekvő,

a) a háji 110. sz. tjkvben A. I. 1—2. sorsz. 1014 és 1024/e. helyr. sz. a felvett és Karlovsky Lajos nevére írt 16. v. g. 9. ö.-i. sz. házra és beltelekre 332 frtban ; és

b) a szklenő 562. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. 4954—4959. hr. sz. a felvett és Karlovsky Lajos nevére írt ingatlanra 70 frtban meghatározott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 13-ik napján d. e. 10 órakor Stubnyafürdő d. u. 4 órakor pedig Szklenőn a közszghazánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási aron alól is el fog adni.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanosság kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbírószag mint tkvi hatóság. Znióvaraljan, 1896. évi október hó 2-án.

Dr. Bedő Bela, kir. aljbíró.

oooooooooooooooooooooooooooo

Bérbeadási hirdetmény.

Korcsma és mézsárszék Stubnyafürdőn

a hűsvágás önálló kezelésével (az italmérés a fürdő-bérlőtől) és a konyha szép jóvedelmével

azonnal haszonbérbe kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad

SCHLEICHER EMIL

fürdő-bérlő.

oooooooooooooooooooooooooooo

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezön hírneves háászor ellentáll az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megpróbáltatásos állapotú bedorcsilaként alkalmazták köszvényben, csúszal, tapaszaggatásnál és megühelesknél és az orvosok által bedorcsilakokra is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment olnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háászor, melynek egy házatartaban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegeknél árban majdnem minden gyógyszeriarban készletben van; forrárták: Török József gyógyszerész-nővelő Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossal legyünk, mert több kishébrétkü utázas van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget »Horgony» vedjegy és Richter özögyezés nélkül mind nem valódi utatassa vizsgálja.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK.”

A legesőbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap!

Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regénymeléklettel.

Havonként kétszer *„Hölgyek Lapja”* című felíves mellékletet ad, parisi divatképekkel és bő divattudósítással.

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s egyuttvéve élvezettel olvashatja.

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”**-ba a régi és újabb írói és költői garda minden számottevő tagja dolgozik. A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”**-nak regényei, elbeszélései, rajzai, humoreszkjei, költeményei kedvelnemesítő olvasmányok. Iránycikkeivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** minden ében negy regényt ad mellékletül, még pedig csinos színes borítékkal, éves előfizetőknek.

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** borítéka szellemes és szórakoztató csavegések, illetve kérdések és feleletek tárháza. A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az előfizetők postájában.

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak

A **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** 1897. január első számával XIX. évfolyamába lép.

Ez újvi számában következő érdekes és kiváló közlemények jelentek meg:

Csendes világ, regény, *Bonizkyó-Bajza* Lenkétől; *Évfordulón*, költemény, *Jámbor* Lajostól; *Regi történet, beszély, Laska* Gusztavtól; *Hogyan ruhazkodjunk telen?* orvosi cikke, dr. *Fodor* tanártól; *Bal után, vig monológ, O áh Györgyöt!*; *A költő, költemény, Fekeli* Sandortól; *Versek zenere, költemény, Rudnyánszky* Gyulától; *Boldog újévet!* életkép, *Morizkyó-Karossa* Irmattól; *Megnyugtató történet, fresko, Knyaly* Gyulától; *En is!* regény, *Tolnay* Lajostól.

Matatványzókat bármikor szívesen küld a **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** kiadóhivatala, Budapest, Vadász-utca 14. saját hazában.

Előfizetési árak

a **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”**-ra a *„Hölgyek Lapja”* c. divattalappal és a regénymeléklettel együtt egész évre 6 frt, fel évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.

FIGYELMEZTETÉS.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget előre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Kérjük az előfizetéseket megajánlást s lapunknak az ismerősök körében terjesztését.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csom. és postaszáll. díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésül jelőtül, és aki csak 1 frt 50 kr-nyi negyedévi előfiz. díjat 20 kr. csom. és postaszáll. díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

Előfizetéseket (a *hónak barnelyi nyújtól*) elfogad a **„KÉPES CSALÁDI LAPOK”** kiadóhivatala Budapest, Vadász-utca 14. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Richter Samu, Richter Ferj. Buoczik Mária és kk. Richter Annának Perina József és társai elleni végrehajtási ügyében Trebosztó és Tarnó községben fekvő:

a) a trebosztói 32. sz. tjkvben A. 1. 1—11 sorsz. a. felvett ingatlanból és 46 6-i. számú házból Perina Mariát és kk. Perina Annát B. 5—6. tét. szerint $\frac{2}{3}$ részben megillető jutalékra 285 frtban;

b) a tarnói 160. sz. tjkvben A. + 1—2. sorsz. a. felvett Perina József, Perina Janos, Perina Mária és kk. Perina Anna nevére írt ingatlanra 50 frtban;

c) a tarnói 270. sz. tjkvben A. + 2. sor., 1000. hr. sz. a. felvett ingatlanból Perina Mariát és kk. Perina Annát B. 24—25. t. szerint $\frac{2}{4}$ részben illető jutalékra 25 frtban;

d) a tarnói 314. sz. tjkvben A. + 7. sor., 372. hr. sz. a. felvett ingatlanból Perina Mariát és kk. Perina Annát B. 27—28. t. szerint $\frac{2}{40}$ részben illető jutalékra 27 frtban;

e) a tarnói 408. sz. tjkvben A. + 1—5. sorsz. a. felvett ingatlanból Perina Mariát és kk. Perina Annát B. 18—19. tét. szerint $\frac{2}{40}$ részben illető jutalékra 25 frtban; és

f) a tarnói 427. sz. tjkvben A. + 1. sor., 258. hr. sz. a. felvett ingatlanból Perina Mariát és kk. Perina Annát B. 21—22. tét. szerint $\frac{2}{40}$ részben illető jutalékra 25 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi január hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Trebosztó, d. u. 2 órakor Tarnó községben, a község házalni megtartandó nyilvános árveresen a kikiáltási aron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlanok kikiáltási árának 10%-át kespzénben, vagy óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, vagy pedig a banátpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályzat elősmervényt átszolgáltattani.

Kir. Járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság. Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. évi október hó 29-én Medziradskyk, kir. aljárásbíró.

Hirdetmény.

Podhrágy község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve a melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikke a tenyleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatos fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1897. évi február hó 8-an fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1) az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervet ellen vetésére észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a teves átvetésből eredhető kifogásokat jöhszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2) mindazok a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívannak tenni, hogy a tkvi hatóság kikiáltott bizottsága előtt a kikiáltott határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok nincsenek, hogy az ált. asra az 1886: XXIX. t. c. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerzteni iparkodjanak és azokkal igényeiket a bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az aruházó tkvi tulajdonos az aruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; — es

4) azok kiknek javára tenyleg már megszűnt kövelekre vonatkozó zaloglog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, úgy szintén az új bejegyzésekkel terhel: ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törleszt. kére. megzése, illetve hogy törleszt. engedély nyilvánítsa vegett a bizottság előtt jelenjenek meg. mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság Turóc-Szent-Mártonban, 1896. évi december hó 18-an.

Fekete, kir. ítélő táblai bíró.

Mi iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárul által elvész az idegizgató bakkávének általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- és gyomorbántalmakban szenvedőknel sok ezer esetben a legégszesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a lápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, ugy bakkávéizzal keverve, mint tisztán nagyon szeretik. *****

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitall mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár bakkávéval vegyítve, akár tisztán.

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátsból készül; a bakkávé kedvelt ízet a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szakintélektől elismervé, minden muvelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesítl magában a bakkávé kellemesen ingerlő izet és a maláta-kávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit. *****

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen az a feirás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagzár, a melyen nincs rajta a **Kathreiner** név, hamisított kávé van.

